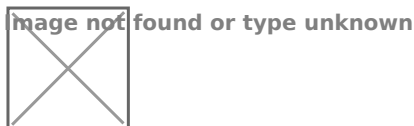

Patriarhul Daniel: Paralizatul de la scaldătoarea Vitezda ne învață răbdarea fără răzvrătire, speranța fără descurajare

Patriarhul Daniel a participat duminică la Sfânta Liturghie, în Paraclisul „Sfântul Gheorghe” al Reședinței Patriarhale. La finalul slujbei, Preafericirea Sa a exemplificat, prin Vindecarea Slăbănogului de la Vitezda, cum îi răsplătește Dumnezeu pe oamenii care au răbdare până la sfârșit:

„Spre acest om paralizat de 38 de ani și neajutat de nimeni, a venit Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut om pentru mântuirea sau vindecarea oamenilor de păcat și de moarte. El, Hristos Domnul, cunoștea bine îndelunga suferința a slăbănogului de la scaldătoarea Vitezda, dar și multa lui răbdare și multa lui pocăință pentru păcate, multa lui răbdare fără răzvrătire și multa lui speranță fără descurajare”.

Deși era înconjurat de oameni lipsiți de omenie, el își transformă suferința în prilej de luminare a sufletului. Chinul devine ocazie pentru pocăință și pentru îndreptarea celor lăuntrice către Cel Care îndură cel mai mult.

„Nu toți oamenii au aceeași putere de a răbda sau de suferi în smerenie. Însă acest păcătos care s-a pocăit prin suferință a fost ales de Hristos Domnul să ne arate că bolnavul se poate folosi de o suferință a trupului pentru a dobândi o stare de sănătate a sufletului, în relația lui cu Dumnezeu și cu semenii”, a precizat patriarhul.

Felurile vindecărilor

În cuvântul rostit la finalul Sfintei Liturghii, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a sintetizat tipurile de vindecări făcute de Hristos, care au rămas consemnate în Evangheliile citite în duminicile de după Paști.

Potrivit Preafericirii Sale, boala trupului își are adesea rădăcina în suferința sufletului. Hristos, cunoscător al inimii omului, nu vindecă doar trupul, ci și adâncul ființei.

Pe ucenicul Toma îl eliberează de îndoială, pe femeile mironosițe de întristare și teamă. La scăldătoarea Vitezda, aduce vindecare paralicului de boală și singurătate, pe femeia din Samaria o scapă de nestatornicia ei în iubire, orbului din naștere îi redă vederea, trupească și duhovnicească.

„Păcatul este o boală a sufletului, care adesea atrage după sine și boala de trupului. Deși aceasta nu este o regulă strictă”, a transmis Patriarhul Daniel.

Singur într-o mulțime de oameni

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel arată că scopul pentru care Hristos a mers la scăldătoarea Vitezda a fost pentru a-l vindeca pe un om paralizat de 38 de ani, care aștepta milostivirea Lui. Nu este precizat de ce păcat suferea, dar Sf. Evanghelist Ioan subliniază singurătatea acestuia.

„Omul acesta bolnav, de 38 de ani, nu era singur într-o pustie, ci era singur într-o mulțime de oameni. Nu era izolat în casă, ci se afla printre mulți bolnavi, însoțiți de membri ai familiei lor sau de prieteni care, fiind sănătoși, îi ajutau pe cei bolnavi. Dar fiecare dintre aceștia se ocupa doar de bolnavul pe care îl îngrijea”, a relatat Patriarhul Daniel.

„Însă, îndată ce se vindeca bolnavul lui, nu se mai interesa și de vreun alt bolnav. Slăbănogul sau paralizatul de la scăldătoarea Vitezda, care în limba ebraică a Vechiului Testament înseamnă «casa milei» sau «casa îndurării», mărturisește el însuși că niciunul dintre oameni n-are milă de el și nu-l ajută să intre în scăldătoare”.

„Voiești să te faci sănătos?”

Când Hristos îl întreabă dacă dorește să se facă sănătos, omul vulnerabil îi răspunde că nu are cine să îl arunce în scăldătoare. Deși era înconjurat de o mulțime de oameni, singurul care Și-a făcut milă cu el a fost Dumnezeu.

„Omul acesta bolnav nu era singur într-o pustie, ci era singur într-o mulțime de oameni”, a adăugat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Image not found or type unknown

Când nu mai e nimeni, vine Dumnezeu

Cu toate că oamenii din jurul lui erau mânați de egoism și indiferență, paralizatul aștepta cu smerenie și răbdare ca dragostea lui Dumnezeu să intervină și în viața sa. La fiecare tulburare a apei, el nu deznădăjduia, ci timp de 38 de ani privea cu speranță, având în gând posibilitatea unei noi șanse.

„Deși oamenii care puteau să-l ajute erau mulți, totuși, pentru bolnavul paralizat, ei păreau a fi împreună un pustiu spiritual, pentru că individualismul sau egoismul lor a făcut pustii sufletele lor”, a adăugat Patriarhul Daniel.

În ciuda tuturor provocărilor, omul paralizat aștepta, nădăjduind la o mână care doar să-l ajute să intre în scăldătoare, căci minunea o producea îngerul prin tulburarea apei. Suferind timp de 38 de ani, mai mulți ani de viață decât împlinise Mântuitorul Însuși, slăbănogul a simțit în prezența lui Hristos că va fi ajutat,

cerându-l să-l arunce în scăldătoare, însă, pentru răbdarea lui, Hristos l-a vindecat pe loc.

„Spre acest om paralizat de 38 de ani și neajutat de nimeni, a venit Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu care s-a făcut om, pentru mântuirea sau vindicarea oamenilor de păcat și de moarte”, a subliniat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Binele făcut indiferent de zi

Patriarhul Daniel subliniază că binele trebuie făcut oricând. Scăldătoarea Vitezda prefigurează Biserica, iar îngerul care tulbura apa simbolizează Harul din Taina Botezului. Astăzi, prin Sfintele Taine, toți pot primi vindecare sufletească. Hristos ne cheamă oricând să arătăm milă celor aflați în suferință.

„Vindecând pe acest slăbănog sâmbăta, Domnul Iisus Hristos ne învață că în orice timp trebuie să săvârșim binele, atât în zi de lucru, cât și în zi de sărbătoare. Să arătăm oricând iubire milostivă și ajutorare celor suferinzi, bolnavi și singuri”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Doctorul desăvârșit vindecă în discreție

Potrivit Preafericirii Sale, boala nu este întotdeauna urmarea păcatului personal, ci uneori este rânduită de Dumnezeu ca prilej de arătare a lucrării Sale, precum în cazul orbului din naștere.

Vindecarea slăbănogului de la scăldătoarea Vitezda este urmată de o întâlnire tainică în templu, unde Mântuitorul îi oferă un cuvânt duhovnicesc, care reflectă taina Spovedaniei, în care duhovnicul îndrumă cu dragoste pe cel care se căiește.

„Domnul Iisus Hristos este doctorul desăvârșit și duhovnicul desăvârșit. Iisus, în templu, nu îi dă un sfat în auzul tuturor, ci în taină, doar față către față cu păcătosul pe care l-a vindecat, păstrând astfel o legătură de confidențialitate între doctor și pacient, între duhovnic și penitent”, a subliniat Patriarhul României.

„Vedem aici modelul convorbirii duhovnicești dintre doctorul de suflete, care este duhovnicul, și penitentul sau omul, care se pocăiește pentru păcatele lui, dorind să se vindece de păcat și de boală”.

La finalul cuvântului adresat credincioșilor, Preafericirea Sa a îndemnat oamenii la rugăciune pentru toți cei aflați în grele încercări și probleme de sănătate.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro